

Skeptik Tomáš (J 20,24-29)

J 20,24: *Tomáš, jinak Didymos, jeden z dvanácti učedníků, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. 25 Ostatní mu řekli: „Viděli jsme Pána.“ Odpověděl jim: „Dokud neuvidím na jeho rukou stopy po hřebech a dokud nevložím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.“ 26 Osmého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se a řekl: „Pokoj vám.“ 27 Potom řekl Tomášovi: „Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuji a věř!“ 28 Tomáš mu odpověděl: „Můj Pán a můj Bůh.“ 29 Ježíš mu řekl: „Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“*

Vážení přátelé, dnešní neděle nám připomíná zvěst, na kterou nikdy nesmíme zapomenout. Ježíš Kristus vstal z mrtvých. Dnes jsme nepřišli na tryznu u hrobu, nepřišli jsme položit věnec k pomníku významného občana této planety. Přišli jsme kvůli evangeliu o živém Pánu a Spasiteli. Vyznáváme v apoštolském krédu: **Třetího dne vstal z mrtvých....** Je to úžasná zpráva, která přišla jako blesk z nebe a začala se šířit mezi lidmi. Prvními svědky jeho vzkříšení byly ženy u hrobu, Marie z Magdaly, Jana a Marie Jakubova. Potom se s živým Ježíšem setkali učedníci. Někteří běželi k prázdnému hrobu a uvěřili. Pán Ježíš se s nimi i s ostatními setkal v Jeruzalémě. Ale nebylo to pro všechny jednoduché, nebylo to bez lidských problémů a pochybování.

Říkává se, že v naší době lidského pochybování je naším patronem apoštol Tomáš. Říkáme mu, možná trochu soucitně, nevěřící Tomáš. Tento Kristův učedník je trochu jako z naší doby. Jeho velikonoční setkání s Ježíšem nebylo bez váhání, pochybování a skepse. Jakoby Tomáš patřil do naší doby! Nepochybně ale byli takoví Tomášové v každé době. Proto dnes vítám všechny Tomáše a jejich přátele! Ale vstupme do příběhu evangelia a najděme v něm sami sebe.

1) Tomáš chyběl

Na velikonoční neděli, první den po sobotě, jsou učedníci pohromadě, ale Tomáš chybí! Důvod není v textu sdělen. Je ale velikonoční neděle! Je třetí den po ukřižování. Vzkříšený Ježíš

přichází mezi učedníky! Tomáš chybí! Co mohl mít Tomáš důležitějšího na práci? Tři roky chodil s Ježíšem. Co měl tak důležitého, že chyběl mezi těmi, s kterými tři roky následoval svého Mistra? John Stott připomíná k tomuto místu: „Je riskantní chodit na bohoslužby nepravidelně.“ Proč? Protože člověk může přijít o něco velmi důležitého, co může ovlivnit jeho život a život lidí kolem. Každá chvíle setkání s Ježíšem ve Slovu a ve svátostech je neopakovatelná a může být kaménkem do mozaiky našeho poznání, ale také i pokání a proměny života.

2) Tomáš – skeptik

Když učedníci dodatečně vyprávějí Tomášovi, že s nimi byl Ježíš, tak Tomáš odmítne věřit. Projeví se jako skeptik. Na svědectví odpoví: *Dokud neuvidím na jeho rukou stopy po hřebech a dokud nevložím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.* To je slovo realisty a skeptika. Podívejte se, já jsem viděl jak probili jeho ruce hřeby.... a já vím, co způsobilo římské kopí v jeho boku. Ne, to není možné! Pánové, kolegové, díky za vaše slova, ale tohle vám věřit nemohu. Víte, já potřebuji důkaz, potřebuji vidět rány, potřebuji se jich dotknout! Uvědomujete si vůbec, co mi tady říkáte? Tomáš je skeptik. Ostatních deset učedníků vypráví o setkání s Ježíšem, ale Tomáš svým bratrům nevěří, pochybuje.

Druhou neděli jsou učedníci opět pospolu. Jistě hovoří o setkání se vzkříšeným Ježíšem. O čem také jiném? Vždyť to je největší zvěst, jakou si člověk dovede představit. Tentokrát už tam s nimi Tomáš je. Dveře byly zavřené, protože učedníci se stále bojí židovské velerady a římských vojáků. Najednou je opět mezi nimi vzkříšený Ježíš. Přišel a nezadržely ho ani zavřené dveře. Zaznívá důvěrný pozdrav! Šalóm alechém! Pokoj Vám! A Ježíš vidí překvapeného Tomáše, zná námitky skeptika a hned ho oslovuje: *Polož svůj prst sem, pohled' na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuj a věř!*

Existují v podstatě dva způsoby, jak můžeme něčemu uvěřit. První způsob je naše zkušenost, zažijeme něco, zkoumáme něco... a sami se o tom přesvědčíme. Druhý způsob spočívá na důvěře ve svědky. Jsme schopni přijmout svědectví důvěryhodných lidí. Na svědectví druhých se spoléháme víc, než si myslíme. (Měl jsem možnost navštívit všechny kontinenty kromě Austrálie. Tam jsem se nikdy nedostal. Přesto věřím, že v Austrálii žijí medvídci koala a mají tam

klokany. Nikdy jsem tam nebyl, ale věřím tomu, protože to říkají důvěryhodní lidé a dobré informační zdroje.) Mnoho věcí přijímáme, protože to říká někdo, komu můžeme věřit, nebo to pochází z dobrého zdroje.

Učedníci tehdy řekli Tomášovi: **Viděli jsme Pána!** Tomáš byl skeptik, pochyboval o slovech svých přátel z kruhu učedníků. Prostřednictvím evangelia se stala známá jeho skeptická odpověď, která charakterizuje nás všechny pochybovače a skeptiky: *Dokud neuvidím... dokud nevložím...* Kdyby dnes všichni křesťané byli jako Tomáš, tak by neuvěřil nikdo. Kdo dnes může vložit svou ruku do Ježíšových ran? Přesto mnoho milionů křesťanů uvěřilo během dějin na základě svědectví těch, kteří vzkříšeného Ježíše viděli a dotkli se ho. Víra se opřela o autentická svědectví těch, kteří se po ukřižování setkali se vzkříšeným Ježíšem.

3. Tomáš uvěřil

Pán Ježíš vidí do srdce skeptika Tomáše a nabízí možnost konfrontace. *Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuj a věř!*

Tomáš odpovídá a vyznává: **Můj Pán a můj Bůh.** Nečteme, že by Tomáš skutečně vložil ruce. Už to nepotřeboval. Viděl svého Pána a Mistra a vyznává velmi zřetelně a jasně: *Můj Pán a můj Bůh.* Podle některých starých církví v Persii a v Indii, šel Tomáš později jako misionář právě tam. Založil církev v indické Kerale a prý byl umučen v Madrasu. Díky Tomášově pochybování a skepticizmu, máme zachováno úžasné raně křesťanské vyznání: **Můj Pán a můj Bůh.** Je to vyznání o tom, že tento vzkříšený Ježíš je rozeznáván jako Bůh.

Tomáš uvěřil, protože viděl vzkříšeného Krista tváří v tvář. Pán Ježíš na tuto situaci zareagoval slovy: *Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.* Skeptický Tomáš uvěřil proto, že viděl, ale Pán Ježíš blahoslaví ty, kteří uvěřili, aniž by viděli tváří v tvář. My ani nemáme tu možnost vidět vzkříšeného Ježíše svým fyzickým zrakem. Jsme vedeni k tomu, abychom uvěřili důvěryhodným svědkům. My o Vzkříšeném slyšíme a v Písmu o něm čteme. Proto evangelista Jan píše o tom, **co jsme slyšeli, na co jsme hleděli a čeho se naše ruce dotýkaly** (1J 1,1). A dodává: **To zvěstujeme: Slovo života.**

Pán Ježíš po svém vzkříšení vystoupil k Otci. Sedí na pravici Boha Otce. Je v nebi. Od té doby, všichni, kteří uvěřili, neviděli Pána svým tělesným zrakem. Museli se spolehnout na svědectví druhých. Je zde ještě také mocné svědectví Duch svatého, který otvírá náš zrak víry. Přesto Pán Ježíš blahoslaví všechny ty, kteří **neviděli, a uvěřili**. Je úžasné, že se to i dnes děje. Je možné uvěřit, aniž bychom viděli vzkříšeného Krista tváří v tvář. Pán Ježíš blahoslaví všechny ty, kteří i přesto uvěří. Blahoslavení jsou ti, kteří uvěří na základě evangelia – radostné zprávy o tom, že Ježíš žije. Apoštolé a další svědci ho viděli a mohli se ho i dotknout. Učedníci s Ježíšem mohli i posnídat u Genezaretského jezera. Blahoslavení jsou všichni, kteří tuto možnost neměli a přesto uvěřili. Díky Pánu Bohu, jestli k nim můžeme i my patřit.

I dnes se v nás objevuje Tomášovská skepse, různé pochybnosti. Žije skutečně náš Pán a Spasitel? Pán Ježíš nám tímto slovem dnes říká to, co řekl kdysi Tomášovi: **Nepochybuj a věř!** Nemůžeš sice vložit ruce do jeho ran, ale můžeš přijmout slovo evangelia: Ježíš žije! Naplnila se biblická proroctví! Dílo spásy bylo dokončeno. Ježíš Kristus přišel na tento svět, zvěstoval Boží království, položil svůj život na golgotském kříži, vstal z mrtvých, setkalo se s ním více než 500 lidí, kteří se tak stali svědky jeho vzkříšení. Vstoupil na nebe a jednou opět přijde. To mi dosvědčila řada důvěryhodných lidí i dnes! A k tomu ještě přichází vnitřní svědectví Ducha svatého....

Radujeme se z jeho působení, z jeho vlivu, z odpuštění hříchů, z naděje věčnosti! A vyznávejme se skeptikem Tomášem: **Můj Pán a můj Bůh!**

Pavel Černý, Sbor CB v Praze 1, Soukenická 15,
neděle velikonoční 5. 4. 2015